

עין חרות

20.5.2011
ט"ז אייר תשע"א
יום שישי
יומן פנימי 17
(1867)

יש

אמנון שמוש

יש מורִישִים

לבְּנֵיהֶם

צְמֵאוֹן

יש מְגִישִים

לָהֶם

אֶת הַמִּים

יש מְצִיתִים

בְּעֵינֵיהֶם

אֶת הָאוֹר

יש מְבַטְיָחִים

לָהֶם

אֶת הַבַּיִת

מִי שְׂיֵאמֹר

לִי

מָה נִכּוֹן

אֶשְׁתַּחֲוֶה

לוֹ

אֲפִים.

התשע"א - שנת התשעים

אליעזר סלוצקין איש העלייה השנייה

אליעזר סלוצקין שהכול קראו לו רק בשם המשפחה, הצטיין במזגו הנוח לבריות ובתבונת כפיו. סלוצקין, אביהן של שרה'לה זיבנר ומימי ברנד (המאוחד) איש העלייה השנייה ומראשוני עין חרוד זכה לאריכות ימים ולצלילות הדעת. בזכות נועם הליכותיו, חוש ההומור שלו וזיכרונו הצלול עלו אליו לרגל חוקרים וסופרים לשמוע על השנים הראשונות. סלוצקין שהיה מקורב מאד לברל כצנלסון לא הילך בגדולות אלא תרם את יכולותיו ותבונת כפיו לשיפור ענפים הן משקיים והן שירותים כמכבסה ומטבח.

אנו מביאים כאן מתוך ראיון שנערך איתו בשנת 1967 בעין-חרוד.

סלוצקין

עליתי לארץ בשנת 1913. בדרך נסעתי דרך וינה בזמן שהתקיים שם הקונגרס הציוני ה-11, שם נפגשתי עם צעירי הארץ ביניהם עם בוסל ועוד אנשי דגניה. הם הזמינו אותי לבוא איתם. קיבלתי את ההזמנה ועם בואי ארצה נסעתי ישר לדגניה.

נשארתי בדגניה שש שנים. יחד עם כולם עבדתי בשדה בעיקר בפלחה. במשך הזמן החריף הוויכוח בין אנשי "הפועל הצעיר" ובין "אחדות העבודה", ובסוף עברתי לכנרת והשתתפתי שם, יחד עם שלמה לביא וחברים נוספים בייסוד "הקבוצה הגדולה". מנינו אז כשישים איש, רובם עולים חדשים. בין הדמויות הבולטות היו ברל כצנלסון, א.ד. גורדון ואליהו גולומב. המטרות הראשיות שלנו היו קליטת עולים וייבוש ביצות. אני טיפלתי לרוב בעניינים טכניים ושאפתי תמיד לנסות ולהקל על הקשיים הגופניים בעבודה, בפרט בעבודת החברות. כבר בדגניה הייתי עוסק לפעמים, בעונות השקטות יותר, בהכנסת שכלולים ושיפורים בענפי השירותים.

בכנרת נפטרה מקדחת צהובה האחות שרה שמוקלר, ידידה קרובה שלי ושל משפחתי. היא חלתה ביסוד המעלה לשם הלכה על פי דרישתו של דר' הלל יפה

לטפל בחולים. ביוזמתו של הרצפלד הוחלט להקים בית הבראה על שמה [ארזה] במושבה מוצא עבור מחלימים ממחלות קשות. עברתי לשם עם בלומה ועם שרה'לה שנולדה עוד בכנרת כדי לעזור בהקמת המוסד. חיינו שם שלוש שנים עד להשלמת הבניין בשנת 1921. עם גמר כל הסידורים במוצא נסענו לעין חרוד על מנת להצטרף לחברים שלנו שהיו בין מקימי היישוב.

הגעתי למחנה כשהוא מחולק בין סיעות יריבות. הייתה זו תקופת הפילוגים בין אנשי הגדוד [גדוד העבודה] ובין חסידי המשק ונאמני התנועה. מתוך הרכוש המחולק נשארו במשק מכוונות שהביאו מחוץ לארץ לצורכי כביסה, בישול וייצור שימורים מצאתי שדה פעולה רחב וצורך מיוחד בידע טכני לשם התפתחות המשק על כל ענפיו.

לפי החלטת ההנהלה נשלחתי לתל אביב במטרה ללמוד שם את תורת הכביסה. כאשר חזרתי כעבור שבועות מספר קיבלתי יחד עם יהודית אידלמן את הביצוע של כל עבודת הכביסה במשק. בערבים השתתפתי בישיבות הסוערות במזכירות כי נבחרתי להנהלת המשק לפי המלצתו של ברל כחבר נייטרלי המסוגל לתווך בין המחנות היריבים. תפקיד זה של משקיט הרוחות מילאתי במשק כמה שנים רצופות.

אבל לבי הלך אחרי ניסיונות לשכלל ולשפר את תנאי העבודה והמשכתי בדרך זאת כפי שעשיתי זאת כבר קודם בעמק הירדן ובארזה. משימתי העיקרית הייתה להקל על מלאכת הבישול והכביסה, וחלמתי על הפעלה מיכנית בעזרת קיטור או הסקה מודרנית אחרת.

והנה פעם אחת נראתה לי הזדמנות להפוך את החלום למציאות אם כי באמצעים לא כשרים כל כך. על יד מרחביה עמד לוקומוביל ישן [מכונת קיטור ניידת להנעת מכוונות חקלאיות] שהיה שייד לק.ק.ל. ואיש לא השתמש בו. התייעצתי עם חיים שטורמן שהבין כמוני את הצורך בהתקנת מכונת קיטור להסקה רק שלא ידע מאין להשיג את האמצעים הכספיים. הוא אז היה גזבר המשק ולעתים התקשה לשלם אפילו בעבור המצרכים החיוניים ביותר. יצאנו בלילה, רתמנו כתריסר זוגות בהמות וגררנו את הלוקומוביל עד למשק. השמחה לא האריכה ימים רבים כי במהרה הגיעה אזהרה חמורה מטעם הק.ק.ל. וחזרנו על אותו מבצע לילי רק שהפעם בכיוון ההפוך.

רק אחרי עלייתנו לגבעת קומי באה הגאולה. הזמנו דוד קיטור חדש מאנגליה בתשלומים כמובן. הנחנו קו מהמכבסה בצורה די פרימיטיבית עם בידוד של עץ. דוד הבישול הראשון שלנו עשה היסטוריה: הייתה טעות בחישובים והוא עלה לנו 22 לירות במקום 8 לירות לפי התוכנית. עקב זה באו אליי רבים וטענו נגד הבזבוז הזה. המבשלת הראשית עזבה את המטבח כמחאה נגד הפטנטים המסוכנים האלה אבל כאשר ראתה ששום דבר לא התפוצץ חזרה והשלימה עם המצב החדש. היינו הראשונים בארץ להכנסת קיטור, באו אלינו לראות ולקבל הדרכה, ואחרי זה הלכו משקים נוספים בדרכנו.

היה זה משגה פטלי בתכנון חדר האוכל החדש בקומי, לבנות קומת קרקע לבישול וקומה עליונה לאכילה. הרעיון היסודי למנוע רעש היה אמנם יפה אבל הוא עלה לנו בהתלבטויות טכניות ובמאמצים פיזיים בלתי משוערים. היינו אז בלי רשת חשמלית וניסינו תחילה להעלות את האוכל מהמטבח בעזרת לחץ מים. מאוחר יותר קיבלנו רשות מרוטנברג להפיק חשמל מדינמו מקומי עד להתקנת רשת חשמל בכל העמק. כאשר הייתה הפסקה בחשמל היה צריך לסחוב את הסירים הכבדים ואת הצלחות עם כל יתר כלי האוכל בידיים דרך המדרגות. בעיה מיוחדת בתנאים אלו הייתה התקנת סידור לתה חם בחדר האוכל. במרוצת השנים התיישנה המעלית והתקלקלה לעתים קרובות ואז בא במקומה מתקן נע, שעלה וירד במדרגות על גבי כבל פלדה. לקלקולים הרבים של המעלית היו גם סיבות אחרות. התורנים היו משתעשעים בה להנאתם. לפעמים היו מכניסים אליה נערה צעירה מעובדות חדר האוכל וכאשר "הבחור" היה פותח את דלת המעלית בכדי להוציא סיר של מרק או מטעמים אחרים - הייתה יוצאת לקראתו נערה בסינור לבן. שעשועים אלו ואחרים הביאו לא מעט לפנצ'רים ואף למצבים מסוכנים למדי. אבל גם כבל הפלדה "לא היה מברזל", הוא נקרע לפעמים ושוב החלה מלאכת הסחבת של הסירים דרך המדרגות. רק הפילוג גאל אותנו מהסיוט הזה של שתי קומות. "האיחוד" בנה חדר אוכל חדש בצפון ו"המאוחד" שיפץ את הישן ושניהם ביטלו את השיטה הזו שגרמה לצרות כה רבות.

הנסיעה להודו

איש עסקים יהודי מאנגליה בנה בהודו מפעל לצלחות בלתי שבירות. הוא בא לארץ והציע להקים גם כאן מפעל דומה. הוא ניהל משא ומתן עם המוסדות ולפי

המלצה של חיים וייצמן פנה לקיבוץ. הוא הגיע למשק והזמין את אהרון ציזלינג ואותי לבקר בהודו וללמוד שם את תהליכי הייצור מקרוב. לפי דבריו נמצא שם החומר הגלמי הדרוש בשפע ונוכל לרכוש אותו בזיל הזול. זכינו אז לנסיעה נפלאה ומעניינת אבל לא יותר מזה. המפעל עצמו לא עשה עלינו רושם כלל, ולא מצאנו בו יסודות מעשיים לשימוש אפשרי בתנאי הארץ.

במשך תקופה מסוימת עבדתי במשתלה שתפשה אז מקום רב במשק. רוב העבודות נעשו בידי חברות וניסיתי להקל עליהן בעזרת המצאות טכניות שונות. בעיקר עסקתי בהתקנת סידורים נוחים יותר להשקאת השטחים. אחרי הפילוג גויסתי מטעם מזכירות האיחוד לוועדת המטבחים ופעלתי במשך ארבע שנים בתכנון ושיפורים במטבחי המשקים, בעיקר של יישובים צעירים. זמן מה עזרתי בהתקנת האינסטלציה הכללית במשק. המהנדס שמחה בלס [המהנדס הראשי ומנהל מקורות] הדריך אותנו במיוחד בענייני משאבות, הדרכה שהיינו זקוקים לה עם עלייתנו לנקודה החדשה בשנות החמישים. מפעל חשוב שתרים הרבה להנאת החברים הייתה המקלחת החמה הציבורית. סידרנו אותה בתוך האינקובטור הישן והפעלנו אותה על ידי קיטור. אמנם היא לא הייתה כליל התפארת מבחינת הנוחיות אבל בכל זאת גרמה לחברים לסיפוק רב, אפילו בתנאים של צפיפות יתירה. ואין לשכוח את הסידור של "חמי טבריה" בבית, שחסך לנו הוצאות רבות עבור החברים שסבלו ממחלות ריאומטיות. גם בזה היינו המשק הראשון אשר ניסה את השיטה הזו, הצליח בה ושימש כמורה דרך לאחרים. היום (פברואר 1967) אני עוד ממשיך במקצוע זה, בעיקר כמחסנאי לחלקי אינסטלציה.

הובא מארכיון עין-חרוד איחוד

מש"א יוצאת לחופשת לידה...

לחברים שלום !

אני מניח שכולכם ראיתם (או לפחות שמעתם) שכנרת אמורה ללדת בזמן הקרוב מאד ונאחל לה כולנו לידה קלה ...

לאחר הלידה תנצל כנרת את זכותה לחופשת לידה.

מה שאני מניח שרובכם אינם יודעים שגם אני יוצא ביוני ל"חופשת לידה" (בתי אמורה ללדת בחו"ל במקביל לכנרת, ולא, לא היה שום תיאום מוקדם, למיטב ידיעתי לפחות..). זה יוצר מצב שבמהלך יוני משרד מש"א יהיה סגור.

אז איך בכל-זאת נפעל?

1. תמר דורון תבצע את רישום עבודת החברים ולכן יש להעביר אליה, לתא דואר "רישום עבודה" את הדוחות החודשיים .
 2. נלי גרדי תרכז את הפעילות מול נהגי הבית. עובדי החוץ - המוסעים כיום ע"י נהגי הבית - מוזמנים לפנות אליה בכל בקשה או שינוי. (כנרת העבירה לה לוח הסעות מסודר).
 3. דואר למש"א ניתן לשים במקומות הרגילים : ת.ד. 250, במקלט הנה"ח, במזכירות. נלי תאסוף ותרכז את הדואר. כנרת תשתדל לעבור על הדואר אחת לכמה ימים ולאחר מסמכים דחופים.
 4. עובדי חוץ - יש להמשיך להעביר תלושי שכר וכל דו"ח אחר כרגיל מדי חודש.
 5. כנרת תמשיך לטפל בנוכחות של הצעירים בהסדר.
 6. אני אהיה בקשר באמצעות המייל ואבדוק אחת לכמה ימים את המיילים שיישלחו אליי.
- בשאלות או הסברים - ניתן לפנות אליי או לכנרת.
תודה מראש על הסבלנות ושיתוף הפעולה

איתן מורג

משלוח הבריאות

כללית

ביולי 2007 הצטרפה עין חרוד איחוד לביטוח "כללית מושלם".
הרישום הוא שמי, כל חבר וחברה רשומים בנפרד אך הפרטים לתשלום עבור שירותי "המושלם" הם בהוראת קבע **מחשבון הקיבוץ**.
עם הצטרפותנו ל"המסלול המהיר", הוראת הקבע לחשבון הורחבה וכל השירותים הניתנים לחברים הם בתשלום כולל אחד.
אחת לרבעון החברים מקבלים את דף ההוצאות שלהם מהכללית (הוצאות ששולמו על ידי עין חרוד).
קופת חולים "כללית" רוצה להרחיב את מתן השירותים שלה ומדי פעם מטלפנת למבוטחיה ומציעה ביטוח "פלטינום", "ביטוח סיעודי" ועוד. **אנא היזהרו מהצעות אלו!** כל עוד עין חרוד משלמת בעבור ביטוח מושלם – החברים לא רשאים להצטרף לביטוח פלטינום.
מי שמעוניין באינפורמציה נוספת מוזמן לפנות אליי.

מרפאה

"המסלול המהיר" – אנא הקפידו להגיע למרפאה עם הכרטיס האישי שלכם. המחשב לא מאפשר מתן תרופות ללא הכרטיס.
עקב הסידור החדש של מתן תרופות באמצעות אישור המחשב, מתאריך כיום תהליך קבלת התרופות. אנא גלו קצת יותר סבלנות וסובלנות והקפידו על שעות הקבלה.
ועוד בעניין "המסלול המהיר": חברים הנוסעים לרופאים מקצועיים ונדרשים לשלם 21 ₪ או כל סכום אחר - **לא לשלם** - לומר למזכירה שאנחנו "במסלול המהיר" ולהגיש לה את הכרטיס האישי.

העיקר הבריאות

חנה

הזריכה ! הזריכה !

"יום יבוא ועוד תראו נא
נספר נשיר נרונה
על בריכת עין חרוד בגבעה.

יערות יטעו סביב לה
מקפצות יקפיצו מעלה
מרבדי מדשאות ירוקות

שושנים ומדרכות
מגרשי תחרויות
ובלילה באלף אורות

בחורים ובחורות
ילדים וילדות
מבלים בבריכה כל השעות"

(מתוך "שם בחורשה")

הייתם מאמינים? עד כמה רחוק הלכנו עם החזון?
קיץ נוסף או-טו-טו מעבר לפינה ואנחנו נמצא מקום מפלט במים, במדשאות בקפה
ובחברותא בבריכה המפוארת שלנו.
אז ככה :

צוות המצילים הם משלנו: ירין, שוהם וארד. נאחל להם ולכולנו עונה מהנה.
כדי שתהיה כזו נרענן את שראוי לזכור :

- ◆ להישמע תמיד להוראות המצילים.
- ◆ ילדים עד גיל 12 רק בליווי בוגר (מעל גיל 18).
- ◆ אורחים - ברוכים הבאים – רק בליווי מארחיהם מהקיבוץ.
- ◆ ציוד הבריכה שלכם ולמענכם. שמרו והחזירו למקום.
- ◆ פינת הקפה - תיהנו ותבלו, ושמרו על סדר וניקיון.
- ◆ המדשאות, הכסאות - עזרו לנו לשמור על ניקיונם ועל סידורם בסוף היום.
- ◆ כלבים - נ ש א ר י ס ב ב י ת !
- ◆ אין לשהות בבריכה ללא נוכחות מציל !
- ◆ אירועים בשטח הבריכה - בתיאום עם שרון והמחברת.

נכון לחודש מאי ההפכפך, השעות תהיינה גמישות בהתאם למבקרים ולמזג האוויר.
בהמשך תפרסם שרון כל חודש מועדים קבועים.

בתאריכים 26-28/5 19-20/6 ועוד שבוע אחד ביולי, יתארחו שחיינים לצורך
אימונים. יש לעקוב אחרי פרסום התאריכים והשעות של אימוניהם.

שתיה לכולנו עוד עונה אהנה נעמיה. ונשמור על האוצר שלנו - הבריכה.

חני יוהנסון בשם צוות הבריכה

מלל טו
אנסי ובארי הולצמן
אהוצר הנכד
ג'א
בן לאורי ואיילא
זר זרכו
לכל המשפחות

משואות 2011

השנה שנת תשע"א – ישראל חוגגת 63 שנים לעצמאותה.

היום ביום חג נדליק משואות,
נברך שקיימנו ניחל לבריאות,
שתהיה ישראל שלווה ופורחת
והעם יתלכד ובכוח היחד
יגיעו ימים של שלום ואחוה,
רעות ופרגון והרבה אהבה.
השנה נקדיש את המשואות לשפה העברית
שמסמלת את התחדשות העם בארצו
והייתה אבן יסוד בבנין עין חרוד!

עין חרוד שלנו בת 90 השנה
נדליק לכבודה משואה ראשונה.
עין חרוד זהו בית, שורשים, גאווה,
שמציף את הלב בהמון אהבה.
זה ניחוח פרדס, רפת ודיר
זהו ריקור מפעל עצום ואדיר
זה שדות מוריקים, פריחה ולבלוב
זהו ערש ילדות חם ואהוב.
נאחל שזקנתך לא תבייש נעוריך
ונשכיל לרפא את כל מכאוביך
ניישר הדורים, נלכד השורות,
ונאמר פה אחד: תחי עין חרוד!

השנה מציינת מדינת ישראל את נושא השפה העברית
משואה שנייה נדליק לכבוד מערכת החינוך
שמאז היווסדה הייתה כור היתוך
להרביץ תורה, טבע, לשון,
ידע כללי, היסטוריה, חשבון,
תחילה בחורשה ליד המעיין
חמישה תלמידים בבית ספר קטן
עליהם מנצחת ביד רמה
ראשונת המורים – שושנה המורה
משה ושפרוני אליה חוברים
וכך התגבש לו צוות מורים.
וזמן קצת חלף עוד כח נוסף
לאה גורן, ניצבה על הסף
בקלות ובחן כבשה לה מקום
שמה הולך לפניו מאז עד היום.

משואה שלישית נדליק לכבוד הנחלת השפה העברית
בראש פעולת ההשכלה, במקום הראשון,
עמד מבצע הנחלת הלשון,
ושמועה התפשטה ברחבי החצר:
כל מי שרוצה להיות כאן חבר
יקבל על עצמו רק עברית לדבר.
הוקמה ספרייה ויצא גם עיתון
השפה העברית נתנה את הטון.

משואה רביעית נדליק לכבוד חברות הנוער ומוריהם
הם באו אלינו גלים גלים,
ילדים צעירים עולי ימים,
עזבו משפחה, בית חם ומכר
ופניהם לחדש, לבלתי מוכר.
מכל ארצות העולם הם באו לכאן
למצוא מקלט, תקווה ומשען.
צוות מורים הופקד לטפחם
במסירות, התמדה, עשו מלאכתם.
הקניית השפה שלב חשוב וראשון
כי עברית היא הלב, היא ערך עליון.

משואה חמישית נדליק לכבוד היוצרים בשפה הכתובה
ניתן כבוד ויקר לסופרי העבר
שידעו לספר, לחלוק ולאמר
את אשר על לבם – המתוק והמר.
בלילות חשוכים לאורם של נרות
הם ישבו רכונים על דפים, ניירות
עייפים, יגעים, אחרי יום של עמל,
בכתיבה הם מצאו עיר מקלט ונמל,
בטאו מחשבות, חלומות, הגיגים,
העלו זיכרונות יפים ונוגים.
ספריהם, חזונם למשמרת ננצור,
תעבור מורשתם מדור אלי דור.

תהיינה המשואות דולקות נישאות
מפיצות חום סביבנו ואור יקרות
תפיח האש בלבנו תקווה
חדוות עשייה והמון גאווה
והלואי והאש עוד תוסיף ותגבר
תאיר את דרכנו גם ביום המחר!

ולפני סיום עוד משפט אחד
היום ביום חג גדול, מיוחד,
כשכולנו כאן יחד מחנה מלוכד
נישא תפילתנו לשובו של גלעד,
נתפלל שיצא כבר מחושך לאור
שיגיע היום, והביתה יחזור!

ניצה אופיר

אחרי ההצבעה

או שיתופי חדש ושיתופי ישן

שלוש וחצי שנים מאז הוקמו שני צוותים לשינוי אורחות החיים. שנה וחצי מאז ההצבעה שאישרה רק לצוות השיתופי להגיש הצעה מפורטת וחודש מאז ההצבעה האחרונה. תקופה ארוכה של עבודה ודיונים בצוותים רחבים ומצומצמים וחוברת אחת מפורטת מאוד שנגעה לכל התחומים שבהם רצינו שינוי ועדכון. שינוי מטבעו מביא איתו חשש מבלתי ידוע ולא מוכר וכך חוברת ההצעות שנגעה בקשת רחבה של נושאים הטעונים שינוי ושיפור הייתה כנראה רחבה מדי וקשה לעיכול במכה אחת. החוברת לא קיבלה רוב בקלפי ואת הפרשנות לתוצאות ינתח כל אחד לפי הבנתו. דבר אחד ברור - חברים רבים מדי הצביעו נגד החוברת וגם אמרו זאת, מתוך רצון לשמור על המצב הקיים. ברור גם שהמצב הקיים הוא המשך הקיבוץ השיתופי ואת זה הקלפי לא שינה. מכאן שגם אחרי ההצבעה וכל עוד לא החלטנו אחרת, נשארנו קיבוץ שיתופי ולצערנו הציבור שמרני לא פחות משהיה. ויחד עם זאת אסור לטעות בניתוח המציאות הקיימת שבה רוב הציבור מבקש שינוי והתקיעות הקיימת מאיימת על יכולת כולנו וחוסמת את התפתחות הקהילה והקיבוץ. הרוב החוסם שנוצר בין שומרי המצב הקיים אם מנוחות אישית או מחוסר רצון להתמודד עם שינויים ובין השוללים מתוך שאיפה לשכר הדיפרנציאלי, מחייבים מחשבה איך וכיצד ממשיכים.

לנו ברור שהמצב הקיים לא יכול להתקיים לאורך זמן וגם לא נכון שיימשך. יש דברים חשובים לתקן ובעיקר בנושא ההתפרנסות, קשר עבודה/תקציב ותרומה לקהילה. אין זה נכון שיהיו חברים שיעשו מעל ומעבר ואחרים שלא יהיו שותפים אמיתיים בנושא ההתפרנסות ותרומה לחברה ולקהילה.

אנו יודעים כי ביחסי הכוחות הקיימים בעין חרוד, רק צוות שיתופי יכול להביא הצעה בנושא זה אשר תקבל את אמון הציבור ותזכה לרוב הנדרש ולכן אנחנו שוקלים לעבוד על הצעה משופרת וממוקדת יותר אשר ניתן יהיה להביאה בזמן המתאים לדיון ציבורי מחודש.

אנחנו משוכנעים שהדי ההצבעה שהייתה והתגובות שקיבלנו, ידריכו אותנו בדרך הנכונה. גם חשיבה מחודשת של הציבור מאותם אלה שרוצים בשינוי ואלה שעדיין חוששים תעזור לנו.

לסיכום - חשבון נפש מחודש יהיה טוב לכולנו ובין שיתופי ישן לשיתופי חדש אנו עדיין קיבוץ שיתופי ושואפים לקיבוץ שיתופי חדש.

תודות לתומכים הרבים בחוברת השינוי .

חושבים שיתופי
יוחאי, איציק וערן

ה'ה ה'ה - ס'פ'ר'ס אפ'ט

טִילְתִּי בַעֲמֹק בְּמִקְל נֹוד בֵּאתִי אֵל כֹּפֶר הוּא עֵין חֶרֶד

את הכפר הזה מצאה דבורה נבו חברת בית השיטה במכתב מפולין לפני 77 שנים. אמה של דבורה, חינה, הייתה אחותה של המשוררת פניה ברגשטיין חברת קיבוץ גבת (בוא אליי פרפר נחמד). דבורה עוסקת ב"פרויקט ניגונים", תרגום ופענוח מכתבי משפחתה של פניה ברגשטיין, באחד מן המכתבים האלו "נמצא" המעיין, כפי שמספרת דבורה במכתבה הנרגש לישראל סמילנסקי. באחד המכתבים שנכתבו על ידי אביהן של פניה ואחותה חינה מוזכר שיר קטן חלקו ביידיש וחלקו בעברית. וכך כותב להן אביהן מפולין לפני 77 שנים: מצאתי היום בגיליון אחד [של ההיינט] שיר עממי מאת א.ז. בן-ישי (האם זה לא "הסבא" א.ז. רבינוביץ' שיאריך ימים?), השיר מושר בארץ ישראל ושמו 'עין חרוד'.

פֶה עֵין חֶרֶד

טִילְתִּי בַעֲמֹק בְּמִקְל נֹוד
בֵּאתִי אֵל כֹּפֶר הוּא עֵין חֶרֶד
לֹא אֵלֶךְ עוֹד הֵלֵאָה פֶה אַעֲמֹד
פֶה טוֹב לַגּוֹר, פֶה טוֹב לַעֲבוֹד
לֹא אֵלֶךְ עוֹד הֵלֵאָה: פֶה עֵין חֶרֶד
טִילְתִּי בַעֲמֹק, צִמְאֵתִי מֵאֵד
מְעַיֵן מִצֵּאתִי הוּא עֵין חֶרֶד
לֹא אֵלֶךְ עוֹד הֵלֵאָה, פֶה אֶשְׁבֵּת
פֶה טוֹב לַנוּחַ, פֶה טוֹב לַשְׁתוֹת
לֹא אֵלֶךְ עוֹד הֵלֵאָה, פֶה עֵין חֶרֶד.

שיר עממי נדיר! כל כך פשוט, כל כך טבעי! נדמה היה לי שאותן מילים אני שומע ממך, חינוצ'קה, אלה הרי המילים שלך, זה כה מתאים לך! [חינה הייתה אז חברת קיבוץ "החוגים" שישבו במעיין וייסדו בהמשך את בית השיטה] מרוב התלהבות יצרתי לי לחן והתחלתי לשיר, אבל היות ואני קומפוזיטור שאינו יודע לרשום תווים, שכחתי יותר מאוחר, לא עליכם, את הקומפוזיציה שלי. יתכן שעוד אזכר.

ומוסיפה אשתו של אביהן של חינה ופניה :
"חינה, אבא מצא היום שיר על עין חרוד ומאד שמח בו, עד כדי כך שהוא עצמו
חיבר לו מנגינה וזמזם כל הזמן."

את מכתבה מסיימת דבורה במילים הבאות:
אז זהו - שגם אני ועכשיו - תשאלו, נו אז מה? שיר קטן על עין חרוד
שמישהו פרסם לפני 77 שנים בפולין? חשבתי ככה עד אתמול. אתמול (בשבת
בצהריים) הלכתי לאירוע חד-פעמי לכבוד שנת התשעים לעין חרוד, מפגש
משותף לכל העינחרודים - האיחוד והמאוחד, שבו שרו, סיפרו וניגנו משירי
ולחני עין חרוד, מפגש מרגש ונוגע ללב כל הנוכחים.

הביאה : ישראל סמילנסקי וזיוה אופנהיימר

עוצרים באדום!

תזכורת לצעירים ששכחו את הנהלים

פעמיים השבוע נלקחו רכבים בערב ולא הוחזרו עד הבוקר.
חברים שקמו בבוקר לנסוע לעבודתם גילו להפתעתם
שהרכב טרם שב מהבילוי הלילי.
אין להשאיר רכבים עד הבוקר בלי לתאם איתי.

בינה

משתתפים באבלה
של זיוה אופנהיימר
ומשפחתה
במות האם
הינדה מגל-שיף ז"ל
שלא תדעו עוד צער
בית עין-חרוד איחוד

יומן תרבות

מסורת טקסי יום הזיכרון לשואה ולחללי צה"ל מתקיימת אצלנו בצורה מכובדת מאוד, הקריינות, השירה הנגינה ערוכים בטוב טעם ומוקפדים.

תודה לצוות יום הזיכרון לשואה, עליזה דגן, מירב פטרו, זיוה אופנהיימר ולמשתתפים הרבים.

תודה לצוות יום הזיכרון לחללי צה"ל, נגה אמיר, מיה בריל, ציפי לסקי, אמי גרדי, נגה שני, רוני צור, ולכל המשתתפים הרבים.

תודה לחברת הילדים ולצוות המדריכים על עזרתם הרבה בטקסים בבתי הקברות.

טקס העצמאות על מגרש הכדורסל היה שמח ויפה, הריקודים של בנינו ובנותינו היו שמחה אמיתית של נעורים מתפרצים, שירת הילדים והמקהלה הייתה מקסימה בפשטותה, הזיקוקים נתנו את ההילה לשמחת החברים אשר פצחו בריקודי עם עם סיום הטקס. הקהל היה רב ולקח חלק בשירה.

תודה לצוות החג: אוולין הנסן, שושן מדינה, ציפי סהר, למקהלת החברים והחברות, למקהלת הילדים, לרקדנים, למדליקי המשואות, לקריינים, רותי ואיציק. לצאי על ההרקדה. לג'ודי, הילה ומתת על השירה. תודה למדריכי חברת הילדים אסנת ואודי, לחברת הילדים על שיתוף הפעולה לאורך כל החג העמוס, תודה לישראל סמילנסקי ואמי גרדי על עזרתם לחג. תודה ליורם רגב על חומרי ארכיון.

תודה לחגית דור, מרג'י פלג, נגה שני ואליה לוריא על הכוריאוגרפיה לריקודים. היה מקסים ומרגש.

תודה לניצה אופיר על הכתיבה לכבוד טקס הדלקת המשואות.

תודה ליונהליה שפירא על הברכה שכתבה לחג.

תודה על מצגת הזיקוקים הנפלאה שארגן לנו גיורא פרג, אכן היה משהו מיוחד.

תודה ענקית לקהל העין חרודי אשר בא לשמוח והשתתף בצורה פעילה ושמחה בחג.

כפי שאתם רואים חג עמוס במשתתפים רבים אשר תרמו להצלחתו ולתחושת השמחה אשר שרתה בחג זה. חג שמח וכיפי על טהרת בני המקום, כן ירבו חגים כאלה.

"בירה ונשירה" המשיך את תנופת השמחה למועדון שבו התכנסו הרבה מאוד צעירים ו"נתנו בראש". כאחד שהדיר את רגליו ממקום זה קרוב לעשור, באתי ראיתי והתלהבתי...

המקום קטן מלהכיל את שפעת החברים ובני הנוער, צוות התרבות ינסה לחשוב עד השנה הבאה על מקום מתאים לאירוע.

הבירה זרמה, הוודקה נשפכה כמים והשירה גבהה עד לשמיים, שמחה אמיתית. תודה לצוות המארגן : אבשלום מדינה אשר לקח על עצמו הובלה של האירוע וזו לו טבילת האש הראשונה, אבשלום עמד במשימה בכל פרמטר, ביצועי, ארגוני, ניהולי.

תודה לנורית קוגוט יד ימינו של אבשלום, לשי דקל על ארגון המלצרות. תודה לכל החברה הצעירים אשר סייעו להצלחת האירוע.

הפנינג החג נערך במתכונת השנתית שלו ועבר בפעילות משפחתית על הדשא, מי בקפה ומי במתקנים. על האירוע ניצחה ביד רמה דורית רוחס, תודה רבה, תודה לילדי חברת הילדים אשר סייעו בארגון, עריכה ופירוק של אירוע זה.

הטיול הדחוי, פרק ב' של "יציאת עין חרוד" יצא לדרכו בשני מסלולים, משפחות, ומיטיבי לכת.

גם הפעם מזג האוויר לא היה לצדנו, אבל גילינו אופי ויצאנו למרות ההתראות לגשם, קיווינו כי הגשם יהיה מינורי אם בכלל, מה שחטפנו במשך כשעה וחצי היה כבר סיפור רטוב מאוד אשר הפך את הטיול לחוויתי, מרגש ולעתים מסוכן, בעיקר הדברים אמורים לגבי מיטיבי הלכת אשר נאלצו לרדת לנחל כזיב במדרון חזק רטוב ובוצי, למרות הגשם והרטיבות עד לשד עצמותינו האווירה הייתה

כייפית ושמחה ואף "קיטור" לא נשמע, את החוויה הרטובה קינחנו במסעדת
טרנסילבניה (תרשיחא), וחזרנו הביתה רטובים, עייפים, ועם שרירים שלא
ידענו על קיומם עד לטיול זה.
תודה לאורי שפרן, אייל גרדי ומיכה דרום על ארגון הטיול והדרכתו.

הטיול הבא במתכונת משקית גדולה, מתוכנן לחודש יולי, תאריך מדויק,
מסלולים וכו'. נא לעקוב אחר לוחות המודעות.

מבלי שהרגשנו, בשקט ובצנעה נרקמה לה עוד שמיכה, אסתר סמילנסקי יזמה,
רוני קיי סייעה, ועל הקיר תלויה שמיכה המורכבת ממפות אשר נרקמו לכבוד
ימי ההולדת של ילדינו בגנים. פרויקט על הדרך ביוזמה ברוכה, כל הכבוד
ותודה רבה.

אירוע הסיום של שנת ה-90 יוצא לדרך, האירוע יחוג בתאריך 11-9-16 יום
שישי. בימים הקרובים יצאו פרסומים בנושאים רבים הקשורים לאירוע, נא
לעקוב אחר לוחות המודעות, לאירוע ישנן שלוש מפיקות: עינב דור מפיקה
ראשית, לימור דורון וטל אלון. בהצלחה.

ששי מאור

מוטב אלוחר....

טקס העומר אכן הוזכר ברשימתו של ששי "יומן תרבות". אני מרגישה צורך לכתוב כמה מילות הרחבה.

זה לא מובן מאליו ולא קורה לבד, הטקס המאוד מיוחד בעיניי. מושקעת בו די הרבה עבודה ומחשבה. השנה במיוחד - צירוף של משתנים ושיקולים שהקשה על "היוולדו". חשבו עבדו התלבטו: יערה (רענן) עדי דור פרידמן, דוד רוחס ועמיר פיין. מגיעות להם הרבה תודות. כמו כן נרתמו למאמץ רכזי הגד"ש והרפת - איתן וינאי עם רז נור. וכמובן אלו שיזמו ארגנו והקדישו מזמנם שהטקס יתקיים ויצליח. לנגנים, הרקדנים, הקוצרים, המאלמות ואלו שמאחוריהם - שושן מדינה, שירי פיין, טל פרג - לכולכם רב תודות.

הלוואי שנדע להיערך ולקיים את הטקס הזה עוד שנים רבות.

חני יוהנסון

מאירועי שנת ה-90

מטעמי שבת

כולם מוזמנים מגיל ועד קטן
לשמע סיפורים על קסמה של עין חרוז

יום שבת 28.5.11

בשעה 11:30

בחדר-האול